

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง แนวทางการลดสารปนเปื้อนตกค้างในอาหารที่จำหน่ายในตลาดสด เทคนิคการต้มบخارะกำ สำเภาบخارะกำ จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสามารถนำเสนอผล การวิเคราะห์ ข้อมูลได้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ดูดลองแบบสอบถามในตลาดสดเทศบาลตำบลบخارะกำ จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนตกค้างในอาหารในตลาดสดเทศบาลตำบล บخارะกำ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 แนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ตกค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่าย สินค้า ในตลาดเทศบาลตำบลบخارะกำ จังหวัดพิษณุโลก

**ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำหน่ายสินค้าในตลาดสดเทศบาลตำบล
บางระกำ จังหวัดพิษณุโลก**

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	71	53.8
หญิง	61	46.2
รวม	132	100

จากตาราง 2 พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.2

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	10	7.7
ระหว่าง 21-30 ปี	18	13.7
ระหว่าง 31-40 ปี	27	20.9
ระหว่าง 41-50 ปี	30	22.5
51 ปี ขึ้นไป	47	35.2
รวม	132	100

จากตาราง 3 พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีอายุ อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ น้อยที่สุด อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	71	53.8
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	31	23.6
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	15	11.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	8	6.2
สูงกว่าปริญญาตรี	7	4.9
รวม	132	100

จากการ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 น้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำหน่ายสินค้าในตลาดสดเทศบาลตำบลบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามประเภทของอาหารที่จำหน่าย ดังตาราง 4

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของอาหารที่จำหน่าย

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
อาหารสด	20	15.2
อาหารแห้ง	46	34.8
อาหารปรุงสำเร็จ	28	21.2
อาหารสำเร็จ	38	28.8
รวม	132	100

จากการ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จำหน่าย อาหารแห้ง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา อาหารสำเร็จ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 น้อยที่สุด อาหารสด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำหน่ายสินค้าในตลาดสดเทศบาลตำบลบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามบริเวณที่จำหน่ายสินค้า ดังตาราง 5

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามบริเวณที่จำหน่ายสินค้า

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ในอาคารของตลาดสด	72	54.5
ในอาคารบ้านพักของตนเอง	3	2.3
ตลาดกลางแจ้ง	46	34.8
บริเวณพื้นผิวจราจร	11	8.4
รวม	132	100

จากตาราง 6 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จำหน่ายสินค้า ในอาคารของตลาดสด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา ตลาดกลางแจ้ง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และ น้อยที่สุด ในอาคารบ้านพักของตนเอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำหน่ายสินค้าในตลาดสดเทศบาลตำบลบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเวลาที่จำหน่ายสินค้า ดังตาราง 6

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเวลาที่จำหน่ายสินค้า

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า	37	28
ช่วงเย็น	32	24.2
ช่วงเช้าและเย็น	12	9.1
ตลอดทั้งวัน	51	38.7
รวม	132	100

จากการ 7 พบร่วมกับผู้ดูแลแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ จำแนกเวลาที่จำหน่ายสินค้าตลอดทั้งวัน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมา ช่วงเช้า จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และ น้อยที่สุด ช่วงเช้าและเย็น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนตอกดังในอาหารของผู้จำหน่ายสินค้าในตลาด เทศบาลตำบลลุมบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนตอกดังในอาหารของผู้จำหน่ายสินค้าในตลาด เทศบาลตำบลลุมบางระกำ

ข้อมูล	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
สารบอแรกซ์ ที่ป่นปี้อ่อนอยู่ในอาหาร	2.40	0.97	น้อย
สารกันเชื้อรากที่ใช้กับอาหาร	2.83	1.17	ปานกลาง
สารฟومาลิน (น้ำยาดองศพ) ที่ดอกดังในอาหาร	2.55	1.09	ปานกลาง
สารเร่งเนื้อแดงในเนื้อหมู	2.33	1.07	น้อย
ชุลินทรีย์ลักษณะเฉพาะสารพิษที่ป่นปี้อ่อน หรือดอกดังในอาหาร	2.62	1.00	ปานกลาง
สารก่อมะเร็งในน้ำมันทอดชำ	2.07	1.13	น้อย
สารก่อมะเร็งในถั่วถั่ง	2.40	1.01	น้อย
สถานที่นำเข้าสารปนเปื้อน	2.45	1.07	น้อย
สถานที่ผลิตสินค้าสารปนเปื้อน	2.80	1.08	ปานกลาง
สถานที่จำหน่ายสารปนเปื้อน	2.82	0.97	ปานกลาง
สาเหตุที่ทำให้เกิดสารปนเปื้อนในอาหาร	2.53	1.01	ปานกลาง
สาเหตุที่มีสารปนเปื้อนในอาหาร	2.98	1.02	ปานกลาง
กระบวนการเกิดสารปนเปื้อน	2.42	1.08	น้อย
วิธีการใช้สารปนเปื้อน	2.90	1.14	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
วิธีการรักษาเมื่อสัมผัสกับสารปนเปื้อน	2.87	0.85	ปานกลาง
กระบวนการผลิตสินค้าที่ปลดภัย	2.78	1.10	ปานกลาง
ผลที่เกิดต่อร่างกายเมื่อได้รับสารปนเปื้อน	2.47	1.13	น้อย
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเมื่อใช้สารปนเปื้อน	2.60	1.27	ปานกลาง
รวม	2.60	1.06	ปานกลาง

จากการ 8 ในภาพรวม การรับรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนต่อกันในอาหารของผู้จำหน่ายสินค้าในตลาดเทศบาลตำบลลงบางระกำ อยู่ระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สารต่อกันจากยาฆ่าแมลง, สารกันเชื้อร้ายที่ใช้กับอาหาร (กรดชาลิซิลิก), สารฟومาลิน (น้ำยาดองศพ) ที่ตกค้างในอาหาร สถานที่ผลิตสินค้าสารปนเปื้อน, สถานที่จำหน่ายสารปนเปื้อน, สาเหตุที่ทำให้เกิดสารปนเปื้อนในอาหาร, สาเหตุที่มีสารปนเปื้อนในอาหาร, วิธีการใช้สารปนเปื้อนวิธีการรักษาเมื่อสัมผัสกับสารปนเปื้อน, กระบวนการผลิตสินค้าที่ปลดภัยผลที่เกิดต่อร่างกายเมื่อได้รับสารปนเปื้อน อยู่ในระดับปานกลาง และ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเมื่อใช้สารปนเปื้อน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80, 2.83, 2.55, 2.62, 2.80, 2.53, 2.98, 2.90, 2.87, 2.78 และ 2.47 ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ สารบอแรกร์ที่ป่นปี้อนอยู่ในอาหาร, สารฟอกขาวในอาหาร, สารเร่งเนื้อแดงในเนื้อหมู (ชาลนูทาง/mol), สารก่อมะเร็งในน้ำมันทอดช้า, สารก่อมะเร็งในถั่ลิสง, สถานที่นำเข้าสารปนเปื้อน, กระบวนการเก็บสารปนเปื้อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40, 2.17, 2.33, 2.07, 2.40, 2.45 และ 2.42 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ตกค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้า ในตลาดเทศบาลตำบลลงบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ตกค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดเทศบาลตำบลลงบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ตกค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาด เทคนิคการลดลงตามระดับ

ข้อมูล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การจัดวางสินค้าให้ปลอดภัย ตามหลักสุขาภิบาล มีกระบวนการเลือกเฟ้นสินค้าที่จำหน่าย	3.82	1.07	มาก
มีกระบวนการเลือกเฟ้นสินค้าที่จำหน่าย	3.58	1.16	มาก
หมั่นสังเกตความผิดปกติสินค้าที่ผลิตหรือจำหน่าย	3.67	1.31	มาก
ศึกษาถึงแหล่งผลิตสินค้าที่จำหน่ายได้มาตรฐาน	3.20	1.58	ปานกลาง
มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสารพิษที่ปนเปื้อนในอาหาร	3.90	1.14	มาก
ลดการใช้สารปนเปื้อนในอาหาร	4.07	1.03	มาก
ผลิตอาหารได้สะอาดปลอดภัยจากเชื้อจุลินทรีย์	3.98	1.21	มาก
ตรวจสอบสินค้าที่จำหน่ายอย่างสม่ำเสมอ	3.97	1.12	มาก
การจัดเก็บสินค้าให้ปลอดภัยจากการปนเปื้อน ได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนจากหน่วยราชการ	4.02	1.18	มาก
หน่วยราชการให้ข้อมูลจากสารเกี่ยวกับสารปนเปื้อน อย่างสม่ำเสมอ	3.77	1.28	มาก
หน่วยราชการให้ข้อมูลจากสารเกี่ยวกับสารปนเปื้อน อย่างสม่ำเสมอ	4.15	1.06	มาก
หน่วยราชการกำกับดูแลเกี่ยวกับสารปนเปื้อนในอาหาร มีการกำหนดโทษปรับสำหรับอาหารที่ปนเปื้อนเกินกว่ามาตรฐาน	4.02	1.13	มาก
มาตราฐาน	4.13	0.99	มาก
รวม	3.86	1.17	มาก

จากการ 9 พนบว่า แนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ตกค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาด เทคนิคการลดลงตามระดับ ในภาพรวม อยู่ระดับ มาก $\bar{X} = 3.86$ เมื่อพิจารณารายด้าน พนบว่า การจัดวางสินค้าให้ปลอดภัย ตามหลักสุขาภิบาล, มีกระบวนการเลือกเฟ้นสินค้าที่จำหน่าย, หมั่นสังเกตสินค้าที่ผลิต หรือจำหน่ายว่าผิดปกติหรือไม่, ศึกษาถึงแหล่งผลิตสินค้าที่จำหน่ายได้มาตรฐาน, มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสารพิษที่ปนเปื้อนในอาหาร, ลดการใช้สาร

ปนเปื้อนในอาหาร, ผลิตอาหารได้สะอาดปลอดภัยจากเชื้อจุลทรรศ์, ตรวจสอบสินค้าที่จำหน่ายอย่างสม่ำเสมอ, การจัดเก็บสินค้าให้ปลอดภัยจากสารปนเปื้อน, ได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนจากหน่วยราชการ, หน่วยราชการให้ข้อมูลจากสารเกี่ยวกับสารปนเปื้อนอย่างสม่ำเสมอ, หน่วยราชการกำกับดูแลเกี่ยวกับสารปนเปื้อนในอาหาร, มีการกำหนดโทษปรับสำหรับอาหารที่ปนเปื้อนเกินกว่ามาตรฐาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82, 3.58, 3.67, 3.20, 3.90, 4.07, 3.98, 3.97, 4.02, 3.77, 4.15, 4.02, 4.13 ตามลำดับ

จากการสำรวจครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลมาวิเคราะห์ร่วมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยวิธีการวิเคราะห์เชิงอุปนัย สามารถสรุปเป็นแนวทางการลดสารปนเปื้อนที่ติดค้างในอาหารของผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าในตลาดเทศบาลตำบลบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ได้ดังนี้

1. แต่งตั้งกรรมการตลาดสดเทศบาลให้มั่นใจว่าการจัดวางสินค้าให้ปลอดภัย ตามหลักสุขาภิบาล การจัดวางสินค้าให้ปลอดภัยจากพاهะของเชื้อโรค และมีอุปกรณ์ป้องกันสินค้า ไม่ให้ปนเปื้อนผุ่นละออง (จากการศึกษาในข้อที่ 1 – 3)
2. จัดให้ความรู้ในด้านกระบวนการเลือกเฟ้นสินค้าที่นำมาจำหน่าย (จากการศึกษาในข้อที่ 4)
3. จัดให้ความรู้แก่ผู้จำหน่ายสินค้าในด้านการหมั่นสังเกตสินค้าที่ผลิตหรือจำหน่ายว่า ผิดปกติหรือไม่ หากผิดปกติให้ดำเนินทำลายทิ้ง (จากการศึกษาในข้อที่ 5)
4. จัดให้ความรู้ในด้านการศึกษาถึงแหล่งผลิตสินค้าที่จำหน่ายได้มาตรฐาน (จากการศึกษาในข้อที่ 6)
5. จัดอบรมผู้จำหน่ายหรือผู้ผลิตให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสารพิษที่ปนเปื้อนในอาหาร และความรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อน โดยภาคราชการ (จากการศึกษาในข้อที่ 7 และ 12)
6. จัดกิจกรรมรณรงค์ลดการใช้สารปนเปื้อนในอาหารในตลาดสดเทศบาลตำบลบางระกำ (จากการศึกษาในข้อที่ 8)
7. สร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ผลิตหรือจำหน่ายผลิตอาหารได้สะอาดปลอดภัยจากเชื้อจุลทรรศ์ (จากการศึกษาในข้อที่ 9)
8. ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายควรตรวจสอบสินค้าที่จำหน่ายอย่างสม่ำเสมอ (จากการศึกษาในข้อที่ 10)
9. จัดระบบและการจัดเก็บสินค้าให้ปลอดภัยจากสารปนเปื้อน (จากการศึกษาในข้อที่ 11)
10. จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารปนเปื้อนโดยภาคราชการ (จากการศึกษาในข้อที่ 12)

11. ภาคราชการให้ข้อมูลจากสารเกี่ยวกับสารปนเปื้อนอย่างสมำเสมอ (จากการศึกษาในข้อที่ 13)
12. ภาคราชการกำกับดูแลเกี่ยวกับสารปนเปื้อนในอาหาร (จากการศึกษาในข้อที่ 14)
13. ภาคราชการควรมีการกำหนดโทษปรับสำหรับอาหารที่ปนเปื้อนเกินกว่ามาตรฐาน (จากการศึกษาในข้อที่ 15)